

సభాపర్వం - ధర్మసారం

విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్

శుక్లాంబరధరం విష్ణుం, శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
ప్రసన్నవదనం ధ్యాయేత్, సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

శ్రీనివాస ధ్యానమ్

స త్వం మాం పాహి దేవేశ లక్ష్మీశ గరుడధ్వజ ।
సర్వాపత్తివినాశాయ ప్రసన్నో భవ సర్వదా ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

కృష్ణాయ యాదవేంద్రాయ, జ్ఞానముద్రాయ యోగినే ।
నాథాయ రుక్మిణీశాయ, నమో వేదాంతవేదినే ॥

వ్యాస ధ్యానమ్

కృష్ణద్వైపాయనం వ్యాసం, సర్వలోకహితే రతమ్ ।
వేదాబ్జభాస్కరం వందే, శమాదినిలయం మునిమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, శ్రీమదఖిలాండకోటి -
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషామ్,
ఆస్తికమహాజనానాం, ఆధివ్యాధి, నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం,
విషూచికేత్యాది, క్రిమిజనిత, సమస్త దుష్ప్రభావ, నిర్మూలన ద్వారా, సకల
శ్రేయోఽభివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థకామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థఫలసిద్ధ్యర్థం,
సమస్తపాపక్షయార్థం, సనాతన ఆర్షధర్మస్య, సర్వోన్నతిసిద్ధ్యర్థం, తద్ధర్మ-
ప్రతికూలతా పరిహారార్థం, గోసంరక్షణార్థం, జ్ఞాన-భక్తి-వైరాగ్య సిద్ధ్యర్థం చ,
శ్రీమన్మహాభారతే, సభాపర్వణి, యథాశక్తి, శ్లోకవ్యాఖ్యానపురస్కరం,
సప్తదశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః

**అథ శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత
రాజసూయారంభపర్వణి సప్తదశోఽ ధ్యాయః**

శ్రీకృష్ణ ఉవాచ

అథ కాలే మహాప్రాజ్ఞ యథాసమయమాగతే ।

ప్రజాయేతాముభే రాజన్ శరీరశకలే తదా ॥ 17-44 ॥

ఏకాక్షిబాహుచరణే అర్ధోదరముఖస్థిచే ।

దృష్ట్వా శరీరశకలే ప్రవేపతురుభే భృశం ॥ 17-45 ॥

ఉద్విగ్నే సహ సంమన్త్య తే భగిన్యా తదాఽ బలే ।

సజీవే ప్రాణిశకలే తత్యజాతే సుదుఃఖితే ॥ 17-46 ॥

తయోర్ధాత్ర్యా సుసంవీతే కృత్వా తే గర్భసంప్లవే ।

నిర్లమ్యాంతఃపురద్వారాత్ సముత్స్రుజ్యాభిజగ్మతుః ॥ 17-47 ॥

తే చతుష్పథనిక్షిప్తే జరా నామాథ రాక్షసీ ।

జగ్రాహ మనుజవ్యాఘ్రు మాంసశోణితభోజనా ॥ 17-48 ॥

కర్తుకామా సుఖవహే శకలే సా తు రాక్షసీ ।

సంయోజయామాస తదా విధానబలచోదితా ॥ 17-49 ॥

తే సమానీతమాత్రే తు శకలే పురుషర్షభ ।

ఏకమూర్తిధరో వీరః కుమారస్సమపద్యత ॥ 17-50 ॥

తతస్సా రాక్షసీ రాజన్ విస్మయోత్ఫుల్లలోచనా ।

న శశాక సముద్వోఢుం వజ్రసారమయం శిశుం ॥ 17-51 ॥

బాలస్తామ్రతలం ముష్టిం కృత్వా చాస్యే నిధాయ సః ।

ప్రాక్రోశదతిసంరబ్ధః సతోయ ఇవ తోయదః ॥ 17-52 ॥

తేన శబ్దేన సంభ్రాంతః సహసాంతఃపురే జనః ।

నిర్జగామ నరవ్యాఘ్రు రాజ్ఞా సహ పరంతప ॥ 17-53 ॥

తే చాబలే పరిమ్లానే పయఃపూర్ణపయోధరే ।

నిరాశే పుత్రలాభాయ సహపైవాభ్యగచ్ఛతాం ॥ 17-54 ॥

తే చ దృష్ట్యా తథాభూతే రాజానం చేష్టసంతతిమ్ ।

తం చ బాలం సుబలినం చింతయామాస రాక్షసీ ॥ 17-55 ॥

నార్హామి విషయే రాజ్ఞః వసంతీ పుత్రగృద్ధినః ।

బాలం పుత్రమిమం హంతుం ధార్మికస్య మహాత్మనః ॥ 17-56 ॥

సా తం బాలముపాదాయ మేఘలేఖేవ భాస్కరం ।

కృత్వా చ మానుషం రూపమ్ ఉవాచ వసుధాధిపమ్ ॥ 17-57 ॥

రాక్షసువాచ

బృహద్రథ సుతస్తేఽయం మయా దత్తః ప్రగృహ్యతామ్ ।

తవ పత్నీద్వయే జాతః ద్విజాతివరశాసనాత్ ।

ధాత్రీజనపరిత్యక్తః మయాఽయం పరిరక్షితః ॥ 17-58 ॥

శ్రీకృష్ణ ఉవాచ

తతస్తే భరతశ్రేష్ఠ కాశిరాజసుతే శుభే ।

తం బాలమభిపద్యాశు ప్రస్రవైరభ్యషించతామ్ ॥ 17-59 ॥

తతస్స రాజా సంహృష్టః సర్వం తదుపలభ్య చ ।

అపృచ్ఛద్దేమగర్భాభాం రాక్షసీం తమరాక్షసీం ॥ 17-60 ॥

రాజశివాచ

కా త్వం కమలగర్భాభే మమ పుత్రప్రదాయినీ ।

కామయా మా బ్రూహి కళ్యాణి దేవతా ప్రతిభాసి మే ॥ 17-61 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే సభాపర్వాంతర్గత

రాజసూయారంభపర్వణి నవదశోఽధ్యాయః

సుభాషితమ్

నాస్తీదృశం సంవననం త్రిషు లోకేషు కించన ।

యథా మైత్రీ చ లోకేషు దానం చ మధురా చ వాక్ ॥

తస్మాత్ శాంతం సదా వాచ్యం న వాచ్యం పరుషం క్వచిత్ ।

పూజ్యాన్ సమ్ప్రాజయేత్ దద్యాత్ నాభిశాపం కదాచన ॥

అథ క్షమాప్రార్థనా

యదక్షరపదభ్రష్టం మాత్రాహీనం చ యద్భవేత్ ।
తత్సర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోఽస్తుతే ॥

అథ లోకక్షేమప్రార్థనా

స్వస్తిప్రజాభ్యః పరిపాలయంతాం
న్యాయ్యేనమార్గేణ మహీం మహీశాః ।
గోబ్రాహ్మణేభ్యశ్శుభమస్తు నిత్యం
లోకాస్సమస్తాస్సుఖినో భవన్తు ॥

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వా
బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ।
కరోమి యద్యత్సకలం పరస్మై
నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాంతాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేఽర్థినామ్ ।
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥

